

Sygn. akt IV KO 53/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **P.C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 czerwca 2020 r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...].

z dnia 27 października 2017 r., sygn. II AKa [...],

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt V K [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

P.C. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt V K [...], za to, że :

- w nocy z 17 na 18 lipca 2015 r. w K., działając w warunkach powrotności do przestępstwa, spowodował u E.K. obrażenia, które naruszyły czynności narządów jej ciała na okres powyżej 7 dni, co stanowi przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i otrzymał za to karę 5 lat pozbawienia wolności;
- nakłaniał J.P. do złożenia fałszywych zeznań – tj. popełnił czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k., za co otrzymał karę 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary, wymierzając oskarżonemu karę łączną w wysokości 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności – przy czym na poczet

orzeczonej kary zaliczył mu okres tymczasowego aresztowania od 5 kwietnia 2016 r. do 13 czerwca 2017 r.

Orzeczenie to, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego, utrzymał w mocy Sąd Apelacyjny w [...]. wyrokiem z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt II AKa [...].

Dnia 20 marca 2020 r. P.C. wystąpił do Sądu Okręgowego w K. z pismem, które zostało uznane za wniosek o wznowienie postępowania karnego. Pismo to, wraz pismem z dnia 11 maja zostało przedstawione Sądowi Najwyższemu. Dnia 5 czerwca 2020 r. skazany skierował bezpośrednio do Sądu Najwyższego wniosek o sprawdzenie procedury, w jakiej był przesłuchiwany w dniach 29 grudnia 2015 r. oraz w kwietniu 2016 r. na Komendzie Policji w K. oraz o skrócenie wymiaru kary pozbawienia wolności w związku z pogorszeniem się jego stanu zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania to nadzwyczajny środek zaskarżenia, w związku z czym istnieją ściśle określone, wymienione w art. 540 k.p.k., 540a, 540b i 542 § 2 k.p.k. przesłanki zastosowania tej instytucji. Przesłankę wznowienia stanowić może na przykład fakt, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa lub to, że po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe, nieznane dotąd sądowi fakty lub dowody wskazujące na to, że skazanie było błędne. Jeśli w sprawie nie zachodzi żadna ze wskazanych przepisami okoliczności, nie ma podstaw do wznowienia postępowania. Przesłanką, o której mowa w ustawie, nie może być subiektywne poczucie skazanego, że został potraktowany niesprawiedliwie czy przekonanie o własnej niewinności.

Pisma skazanego, z którymi zapoznał się Sąd Najwyższy, rozpoznając niniejszą sprawę, nie zawierają żadnej z przesłanek, o których mowa w przepisach, statuujących podstawy wznowienia postępowania. Przedmiotem wznowienia postępowania nie jest, co do zasady, ponowna analiza wiarygodności dowodów przeprowadzonych w sprawie – np. wydanej opinii psychologicznej czy zeznań świadków. Nie jest też możliwe w ramach procedury wznowienia postępowania skrócenie kary, którego domaga się P.C. bądź ponowne orzeczenie kary łącznej lub kontrola prawidłowości przesłuchań prowadzonych w jego sprawie. Wreszcie,

okoliczności związane ze stanem zdrowia skazanego mogą być poddane analizie, ale w postępowaniu wykonawczym – np. odnośnie udzielenia przerwy w odbywaniu kary.

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo procesowe nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych. Oczywista bezzasadność wniosku nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało więc miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty jest na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach jako podstawy wznowienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. III KO 45/17, LEX nr 233802). W tej sytuacji brak też podstaw do wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu, o co wnioskował w piśmie z dnia 3 marca 2020 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.